

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופט ערן שילה

התובעת:

פלונית

באמצעות ב"כ עו"ד ש' אסרף ועו"ד ט' ברנר

נגד

הנתבע:

פלוני

באמצעות ב"כ עו"ד א' ריגלר

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. הצדדים הם בני זוג לשעבר. ביום 2.7.18 אישר בית הדין הרבני הסכם גירושין עליו חתמו הצדדים
- 4 ונתן לו תוקף של פסק דין.
- 5
- 6 2. ההסכם מתייחס גם לסוגיית חלוקת הרכוש של הצדדים, לרבות זכויותיה של התובעת בשני נכסי
- 7 מקרקעין בירושלים, ובכלל זאת חובת הנתבע לסלק לבדו את המשכנתאות והשעבודים המוטלים על
- 8 הנכסים ומתן זכות מגורים ללא תמורה לתובעת למשך מספר שנים בטרם מכירת הנכסים וחלוקת
- 9 תמורתם בין הצדדים בחלקים שווים, אשר "מהווה שיפוי הניתן לאישה בשל הפער הנוצר בין רכוש
- 10 הצדדים ומשך הנישואין" (כלשון סעיף 6.1.5 להסכם).
- 11
- 12 3. עוד מורה ההסכם, כי לתובעת "לא תהיה כל טענה... בכל הקשור לנכסים... של פלוני בחו"ל" (סעיף
- 13 6.5 להסכם) וכי "בכפוף לביצועו של הסכם זה מסכימים ומצהירים הצדדים כי לא תהיינה להם כל
- 14 טענות, דרישות, תביעות... איש כלפי משנהו וכי האמור בסכם זה מהווה הסדר סופי ומוחלט של כל
- 15 תביעות בני הזוג, זכויותיהם וחובותיהם זה כלפי זה" (סעיף 7.2 להסכם). עוד נקבע בהסכם, כי
- 16 "הצדדים מקבלים על עצמם את סמכותו הייחודית של בית הדין הרבני האזורי בירושלים לדון
- 17 ולפסוק בכל הקשור להסכם זה ולנובע ממנו" (סעיף 8.2 להסכם).
- 18
- 19 4. לא למותר לציין, כי מדובר בהסכם גירושין מפורט, אשר כעולה מהחומר שהוגש לתיק נערך לאורך
- 20 תקופה ארוכה (הוצגו טיטות רבות בעברית ובשפה פלונית), והתובעת אף אישרה בדיון בבית הדין
- 21 הרבני, כי קראה את ההסכם בשפה פלונית והבינה אותו היטב. אין מדובר בהסכם שנערך "אגב
- 22 אורחא" בין בני זוג שהגיעו לבית הדין הרבני כדי להתגרש, אלא במסמך מקיף שנערך לאורך תהליך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

- 1 לא-קצר, ושני הצדדים הצהירו בפני בית הדין הרבני כי ההסכם מובן להם והם מבקשים שיינתן לו
2 תוקף של פסק דין.
3
- 4 5. ביום 25.12.20 הגישה התובעת את התביעה הנוכחית בה טענה, בין היתר, כי הוטענה לחתום על
5 ההסכם, ולמעשה הנתבע הסתיר ממנה נכסים, ועל רקע זה עתרה למתן "פסק דין הצהרתי, המצהיר
6 כי כל הרכוש שצבר מי מהצדדים במהלך הנישואין בישראל ו/או בחו"ל... הוא רכוש משותף של שני
7 הצדדים ו/או רכוש שיש לאזנו על פי כללי איזון המשאבים" ולשורה של סעדים נוספים.
8
- 9 6. הנתבע הגיש בקשה לסילוק התביעה על הסף וטען, בין היתר, כי התביעה עומדת בסתירה להוראות
10 ההסכם, תוך התעלמות מכך שניתן לו תוקף של פסק דין, וזאת שעה שפסק הדין תקף, וחרף טענות
11 התובעת להטעיה והסתרת מידע היא לא הגישה תביעה לביטולו. עוד נטען, כי הגשת התביעה לבית
12 המשפט לענייני משפחה סותרת את סעיף 8.2 להסכם המקנה לבית הדין סמכות ייחודית לדון בענייני
13 הרכוש של הצדדים.
14
- 15 7. הודגש, כי הסעדים המבוקשים בתביעה הנוכחית עומדים במובהק בניגוד להסכם, ולמעשה מדובר
16 בתביעה המתעלמת מקיומו של פסק דין תקף ועומדת בניגוד אליו. בין היתר נטען, לצורך הדוגמה, כי
17 התובעת עותרת למתן פסק דין בדבר זכויותיה בנכסים של הנתבע בחו"ל אף שבהסכם הגירושין נאמר
18 מפורשות כי "לא תהיה כל טענה" ביחס לנכסים אלה, וכן כי היא עותרת לזכויות בנכסים נוספים של
19 הנתבע בישראל - מעבר לזכויות שהוענקו לה בהסכם - אף שההסכם מורה מפורשות כי הזכויות
20 שהוענקו לתובעת בהסכם ממצות "את כל התחייבויות והסכמות הצדדים", וכי לא תהיינה למי מהם
21 "כל טענות, דרישות, תביעות" זה כלפי זה וכי ההסכם "מהווה הסדר סופי ומחלט של כל תביעות בני
22 הזוג". הנתבע העלה טענות נוספות, לרבות טענה כי התביעה סותרת הסכם הפרדה רכושית עליו חתמו
23 הצדדים עובר לנישואיהם במדינה פלונית, ואולם טענות אלה חורגות מעניינה של החלטה זו.
24
- 25 8. בתגובה (מיום 25.2.20) טענה הנתבעת, בין היתר, כי היא "לא תבעה בתביעתה את ביטול הסכם
26 הגירושין" והיא "מבקשת לכבדו ולהמשיך לקיימו". נטען, כי "תביעתה של המשיבה מתייחסת לכל
27 מה שאינו בהסכם הגירושין, לכל אותם נכסים מוברחים של המבקש, אשר אינם מופיעים בהסכם
28 הגירושין". נטען, כי במסגרת התביעה מבקשת התובעת "לתור, לחפש ולאתר נכסים... שלא נכללו
29 בהסכם הגירושין. לפיכך תביעתה של המשיבה לא יכולה לפגוע בכלל כיבוד הערכאות, שכן הפסיקה
30 שתצא תחת ידו של בית המשפט למשפחה לא תתייחס לנכסים שהוזכרו בהסכם הגירושין שאושר
31 כפסק דין על ידי בית הדין הרבני". עוד נטען, כי בכל מקרה אין לבית הדין הרבני סמכות נמשכת, שכן
32 הוא לא "דן ופסק". בנוסף לטענת התובעת - לפיה תביעתה מתייחסת לאותם נכסים שההסכם לא
33 מתייחס אליהם - מדובר "בסוגיה חדשה אשר טרם נתבררה" ולפיכך זכותה לבחור לאיזו ערכאה
34 להגישה. אשר לטענות הנתבע המבוססות על סעיף 8.2 להסכם ("הצדדים מקבלים על עצמם את
35 סמכותו הייחודית של בית הדין הרבני..."), נאמר כי סעיף זה "אינו רלוונטי, שכן המשיבה לא ביקשה
36 בתביעתה לדון בהסכם ו/או בנובע ממנו, אלא עתרה ביחס לכל הנכסים שלא קשורים להסכם".
37

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

9. ייאמר כבר כאן, כי טענות אלה של התובעת לא ניתן לקבל, ויהיה מי שיאמר כי יש בהן משום היתממות מסוימת. בהסכם הגירושין נאמר מפורשות - לדוגמה - כי לתובעת "לא תהיה כל טענה" לגבי נכסים של הנתבע בחו"ל, וממילא הגשת התביעה עומדת בניגוד להסכם שקיבל תוקף של פסק דין (קרי: קיים בסוגיה זו מעשה בית דין על כל הנובע מכך לעניין סילוק על הסף). לא ניתן לקבל את הטענה לפיה התביעה מתייחסת רק לנכסים "שלא נכללו בהסכם הגירושין" שכן הנכסים בחו"ל נכללו בהסכם במובן זה שנקבע שהתובעת לא תהיה זכאית לזכויות בהם, הכיצד ניתן לטעון כי מדובר "בסוגיה חדשה אשר טרם נתבררה"? התובעת יכולה לטעון, כי הוטעתה, כי הוסתרו ממנה נכסים, וכי הסכמתה ליתור על כל טענה ביחס לנכסי הנתבע בחו"ל ברת ביטול, ואולם הכיצד היא יכולה לטעון שהסכם הגירושין לא מתייחס לנכסים בחו"ל ושולל תביעות לגביהם? זאת ועוד, במסגרת התביעה הנוכחית מבקשת התובעת שבית המשפט ייקבע "כי כל הרכוש שצבר מי מהצדדים במהלך הנישואין בישראל ו/או בחו"ל... הוא רכוש משותף של שני הצדדים ו/או רכוש שיש לאזון על פי כללי איזון המשאבים", ובהמשך התבקש בית המשפט "לערוך הסדר איזון משאבים בין הצדדים, בהתאם לחוק יחסי ממוין" (סעיף 98(ה) לכתב התביעה). הסעד המבוקש הוא איזון של כל הנכסים (בין אלה המופיעים בהסכם מפורשות ובין אלה שאינם מופיעים בו), התובעת לא הגבילה את תביעתה רק לנכסים שלא הוזכרו בהסכם, והדבר אך מתבקש שכן תביעה לאיזון משאבים מתייחסת מיניה וביה למכלול הנכסים. התביעה מתייחסת אפוא גם לנכסים שהוזכרו מפורשות בהסכם וממילא עומדת בסתירה לו, ולמעשה מדובר בתביעה המתעלמת מהעובדה שכבר ניתן בין הצדדים פסק דין של ערכאה מוסמכת. הצדדים כבר הגיעו להסכמה לגבי אופן איזון נכסיהם, לרבות ויתורים של התובעת על טענות מסוימות וקבלת "הטבות" מסוימות (דוגמת זכות המגורים וחובת הנתבע לסלק לבדו משכנתאות ושיעבודים), הכיצד ניתן להגיש תביעה חדשה לאיזון משאבים בהתעלם מקיומו של פסק דין שגם התובעת טוענת שיש להותירו בתוקף?
10. בהחלטה מיום 1.3.21 (שיש לראותה גם כחלק מהחלטה זו וניתנה על מנת למצות את זכות הטיעון של התובעת ולאפשר לה להבהיר עמדתה), התבקשה התובעת להבהיר את התייחסותה לשתי נקודות הנוגעות לסוגיית הסילוק על הסף, ובפרט להתייחס לטענה - השזורה לכל אורך כתב התביעה והתגובה לבקשה - בדבר פגמים ברצון בכריתת ההסכם המאפשרים את הגשת התביעה הנוכחית, ולטענה בדבר הקניית הסמכות לבית הדין הרבני:

"ראשית, התובעת טוענת, כי תביעתה הנוכחית אינה לביטול הסכם הגירושין שאושר בבית הדין (שגם נתן לו תוקף של פסק דין), כי היא "מבקשת לכבדו ולהמשיך לקיימו", וכי תביעתה מתייחסת לנכסים שלא נכללו בהסכם. על פני הדברים קשה לקבל טענה זו כלשונה.

כך לדוגמה עותרת התובעת (בסעיף 77 לכתב התביעה) לאזן את שוויים של נכסי הנתבע בחו"ל, כאשר הסכם הגירושין קובע מפורשות (בסעיף 6.5) כי התובעת "לא תנקוט בכל הליך שהוא, בכל הקשור לנכסים... של פלוני בחו"ל". התובעת מודעת לכאורה לכך שתביעתה עומדת במובהק בניגוד להסכם, ולפיכך היא מסבירה (ראו לדוגמה סעיף 75 לכתב התביעה), כי הסכמתה ניתנה "על בסיס מידע, חלקי, מטעה, ולא מהימן שמסר לה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

הנתבע". ככל שהצלחתי להבין, לכאורה מדובר בטענה לטעות
והטעיה, המקימה - לשיטת התובעת - עילה לביטול הסעיף, אך
הכיצד ניתן לטעון (במסגרת התגובה לבקשה לסילוק על הסף) כי
התביעה אינה מבקשת לבטל את ההסכם?

ובאותו האופן לגבי עתירת התובעת לקבוע שרכוש נוסף של
הנתבע (שאינו מוזכר בהסכם הגירושין) הוא רכוש משותף שיש
לאזנו, שעה שסעיף 7.2 להסכם מורה מפורשות "בכפוף לביצועו
של הסכם זה מסכימים ומצהירים הצדדים כי לא תהיינה להם
כל טענות, דרישות, תביעות מכל מין וסוג איש כלפי משנהו, וכי
האמור בהסכם זה מהווה הסדר סופי ומחלט של כל תביעות בני
הזוג". ושוב, התובעת לכאורה מודעת לכך שתביעתה עומדת
בניגוד להסכם, ולפיכך היא מסבירה כי "ויתור זה לא חל...
כאשר ברור שהתובעת לא ידעה בעת הגירושין על הכנסותיו
העצומות של הנתבע" (סעיף 69 לכתב התביעה). אכן, במבוא
להסכם - עליו חתומים שני הצדדים - הצהירו הצדדים "כי
המשא ומתן שהוביל עד לגיבוש הסכם זה נעשה בתום לב,
בנאמנות מוחלטת ובשקיפות מלאה... ושהם קיבלו במסגרת
המו"מ את כל המידע הדרוש על מנת לקבל החלטה להתקשר
בהסכם זה בגמירות דעת מלאה". בסעיף 72 לכתב התביעה
טוענת התובעת, כי הנתבע לא פעל בתום לב, והיא "לא ידעה ולא
יכלה לדעת על הזכויות, הרכוש והממון הרב שהסתיר ממנה
הנתבע". ושוב, לכאורה מדובר בטענה לטעות או הטעיה
שמאפשרת - לטענת התובעת - את ביטול ההסכם, אך הכיצד
ניתן לטעון אפוא, שהתובעת אינה עותרת לביטול ההסכם או
סעיפים ממנו? אילו מדובר היה בטענה שהסכם הגירושין לא
מתייחס לנכס מסוים ומאפשר תביעות נוספות (ולמותר לציין כי
אינני מביע עמדה לגבי פרשנות זו שלכאורה סותרת את לשון
ההסכם), לכאורה לא היה מקום להתייחס לטעות, הטעיה
וחוסר תום לב ולעילות ביטול אחרות.

שנית, לטענת הנתבע הסמכות לדון בתביעה מסורה לבית הדין
הרבני גם כיון שסעיף 8.2 להסכם מורה "הצדדים מקבלים על
עצמם את סמכותו הייחודית של בית הדין הרבני האזורי
בירושלים לדון ולפסוק בכל הקשור להסכם זה ולנובע ממנו". על
פני הדברים התובעת לא התייחסה כדבעי לסעיף זה ומשמעותו".

11. בתגובה מיום 8.3.21 טענה התובעת, כי גם אם העובדות המתוארות בכתב התביעה אכן מקימות לה
- לטענתה - עילה לביטול ההסכם, לא זהו הסעד לו היא עותרת. לשיטתה, עובדות נטענות אלה
מבססות את טענתה "בעניין הגבלת היקף החסימה שמקימה תניית העדר התביעות". מסיבה זו, כך
נטען, "תביעתה של התובעת אינה תביעה לביטול הסכם, ועל כן לא מוקנית לבית הדין סמכות נמשכת
לדון בתביעה". אשר להסכמת הצדדים בסעיף 8.2 להסכם ("הצדדים מקבלים על עצמם את סמכותו
הייחודית של בית הדין הרבני..."), נטען "כי הצדדים בסך הכל קיבלו את עצמם את סמכותו של בית
הדין **לאשר את ההסכם**" (ההדגשה במקור - ע"ש). לטענת התובעת, "בעת החתימה על הסכם
הגירושין התובעת לא ידעה על הנכסים המורכחים של הנתבע, ובוודאי לא ידעה את היקפם, ועל כן
נשאלת השאלה - כיצד יכלה התובעת באותה נקודת זמן לתת הסכמה, לכאורה, לסמכות בית הדין
לדון במחלוקות עתידיות בנוגע לנכסים שעל קיומם לא ידעה".

12. לאחר העיון בבקשה, בתגובות ובמכלול החומר, סבורני כי דין הבקשה לסילוק על הסף להתקבל.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

1
2 13. בקצירת האומר ניתן לומר, כי הסעדים המבוקשים בתביעה סותרים במובהק את פסק הדין שניתן
3 בבית הדין הרבני. וככל שהתובעת סבורה שיש עילה לבטל את הוראותיו, עליה לפנות לערכאה
4 שאישרה אותו בתביעה מתאימה. לא ניתן לתבוע בבית משפט זה זכויות בנכסים שבפסק הדין של
5 בית הדין הרבני נקבע שהתובעת מוותרת עליהן, ואם לטענתה ויתורה נעשה על יסוד מידע שגוי, עליה
6 לפנות לבית הדין בבקשה לבטל את הסכמתה. באותו האופן לא ניתן לבקש מבית המשפט לערוך איזון
7 משאבים של פלל נכסי הצדדים משל לא קיים פסק דין תקף הקובע הוראות מפורשות לגבי אופן
8 חלוקת הרכוש.

9
10
11 14. התובעת אינה יכולה לטעון, כי היא מבקשת לקיים את ההסכם ("להמשיך לקיימו") ובמקביל לטעון
12 כי ויתורה על נכסי הנתבע בחו"ל "לא חל... כאשר ברור שהתובעת לא ידעה בעת הגירושין על
13 הכנסותיו העצומות של הנתבע" (סעיף 69 לכתב התביעה) ולעתור לזכויות בנכסים עליהם ויתרה
14 במסגרת ההסכם. טענת התובעת, לפיה התביעה הנוכחית מגבילה עצמה לנכסים שלא נדונו בהסכם
15 אינה מקובלת על בית המשפט, והיא בוודאי אינה מתיישבת עם הסעד העיקרי שהתבקש בתביעה:
16

17 "ליתן פסק דין הצהרתי, המצהיר כי כל הרכוש שצבר מי
18 מהצדדים במהלך הנישואין, בישראל או בחו"ל... הוא רכוש
19 משותף של שני הצדדים ו/או רכוש שיש לאזנו על פי כללי איזון
20 המשאבים".

21
22 משמעותו של סעד זה הוא איזון "כל הרכוש שצבר מי מהצדדים במהלך הנישואין" בחלקים שווים
23 בין הצדדים, בין אם הוזכר בהסכם הגירושין ובין אם לאו. לדידי, גם אם התביעה בבית המשפט זה
24 היתה מתייחסת לנכס קונקרטי בחו"ל (ולא כך הוגשה התביעה), וטוענת כי הוא נכס משותף שלא
25 הוזכר בהסכם, עדיין היא היתה עומדת בניגוד להסכם ולא ניתן היה לדון בה כל עוד ההסכם עומד
26 בעינו. ברם, התביעה לא מתייחסת רק לנכס קונקרטי זה או אחר, אלא ל-"כל הרכוש שצבר מי
27 מהצדדים" לרבות הרכוש שנדון בהסכם הגירושין, ובמובן זה הסעד המבוקש מאיין לחלוטין את
28 ההסכם. הכיצד יכולה התובעת לטעון - ביד אחת - כי היא אינה מבקשת לבטל את ההסכם ואף
29 "מבקשת לכבדו ולהמשיך לקיימו"; ומנגד - ביד השניה - לטעון כי יש לאזן את כלל הנכסים שנצברו
30 אצל מי מהצדדים בחלקים שווים באופן הסותר הן את ההוראות הפוזיטיביות בהסכם (לרבות ביחס
31 לשני הנכסים בירושלים), והן את ההוראות הנגטיביות בהסכם (לרבות הויתור המפורש על נכסי
32 הנתבע בחו"ל).

33
34 15. במסגרת ההסכם ויתרה התובעת על כל טענה נוספת בענייני הרכוש. היא אמנם זכאית לטעון - כפי
35 שעשתה בכתב התביעה - כי "ויתור זה לא חל... כאשר ברור שהתובעת לא ידעה בעת הגירושין על
36 הכנסותיו העצומות של הנתבע" (סעיף 69 לכתב התביעה) - ואולם המדובר בטענה לפגם ברצון שיכולה
37 להביא לביטול הויתור, אותה יש להעלותה במסגרת תביעה לביטול הסכם שתוגש לערכאה שאישרה
38 אותו, ובעניינינו לבית הדין הרבני (ראו לדוגמה בג"צ 8638/03 אמיר נ' בית הדין הגדול, פ"ד סא(1)
39 259, 283-284, (2006)), וכבר נפסק לא אחת "שאז ברי כי הסמכות היא לערכאה שאישרה את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

- 1 ההסכם" (בג"צ 6929/10 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול, פ"ד סו(2) 1, 31 (2013)). התובעת לא יכולה
2 לטעון, ביד אחת, כי היא אינה מבקשת לבטל את ההסכמה המפורשת לפיה לא תעלה טענה ביחס
3 לנכסי הנתבע בחו"ל; וביד שניה לטעון, כי היא אכן מעלה טענה ביחס לנכסי הנתבע בחו"ל. היא אינה
4 יכולה לטעון שההסכם (פסק דין) המסדיר את חלוקת הרכוש בין הצדדים יעמוד על כנו, וביד שנייה
5 לטעון כי יש לאזן את כל הרכוש "על פי כללי איזון המשאבים" ובהתעלם מההסכם.
- 6
7 16. בין הצדדים תלוי ועומד פסק דין של ערכאה מוסמכת בישראל, בו נקבע כי חלוקת הרכוש שנקבעה בו
8 "מהווה הסדר סופי ומוחלט של כל תביעות בני הזוג, זכויותיהם וחובותיהם זה כלפי זה". הוא אף
9 כולל ויתורים **מפורשים** על נכסים מסוימים, לרבות נכסי הנתבע בחו"ל. לא ניתן להלום מצב, בו מי
10 מהצדדים להסכם מגיש לערכאה אחרת תביעה לקבל זכויות מעבר לפסק הדין. אם לשיטת התובעת
11 ויתוריה והסכמותיה במסגרת ההסכם נעשו בשל הטעייה מצד הנתבע, פתוחה בפניה הדרך להגיש
12 תביעה לביטול ההסכם, ואולם לא ניתן להלום טענה לפיה הפגמים שנפלו בכריתת ההסכם - וכיום
13 פסק הדין - מאפשרים להגיש תביעה המתעלמת ממנו. ושוב יודגש: לא יתכן חולק כי התביעה
14 הנוכחית לאיזון כלל נכסי הצדדים "על פי כללי איזון המשאבים" סותרת את ההסכם באופן גורף
15 ומוחלט. אם טענת התובעת בתביעה היתה, שההסכם עומד על כנו, ואולם התברר כי הנתבע הסתיר
16 נכס מסוים בחו"ל, אשר לא הוזכר בהסכם, והיא מבקשת פסק דין הצהרתי לגבי היותו משותף, יתכן
17 שהסתירה בינה לבין ההסכם היתה מתונה יותר ואולי אף ברת-יישוב - ועדיין סבורני כי על עוד עומדת
18 על כנה הסכמה מפורשת לפיה לתובעת "לא תהיה כל טענה... בכל הקשור לנכסים... של פלוני בחו"ל"
19 יהיה צורך לנקוט הליך מתאים לביטול הסכמה זו.
- 20
21 17. נוכח האמור מעלה, סבורני כי יש לסלק את התביעה על הסף בהיותה סותרת פסק דין תקף של ערכאה
22 מוסמכת, פסק דין שניתן לבקשת הצדדים ובהתאם להסכמתם. בנסיבות אלה אינני נדרש להכריע
23 בשאלת פרשנותו והשלכותיו המשפטיות של סעיף 8.2 להסכם בו נאמר כי "הצדדים מקבלים על עצמם
24 את סמכותו הייחודית של בית הדין הרבני האזורי בירושלים לדון ולפסוק בכל הקשור להסכם זה
25 ולנובע ממנו". אינני סבור שפרשנותה של התובעת, לפיה "הצדדים בסך הכל קיבלו את עצמם את
26 סמכותו של בית הדין **לאשר את ההסכם**" מסתברת. הסכמת הצדדים להסמיך ערכאה זו או אחרת
27 לאשר הסכם נלמדת מהפנייה לאותה ערכאה בבקשה לאישור ההסכם ואינה טעונה סעיף מפורש
28 בהסכם, ומכל מקום הלשון הרחבה מאוד של הסעיף "לדון ולפסוק **בכל הקשור להסכם זה ולנובע**
29 **ממנו**" לא מלמדת על הסכמה מצומצמת לבקש מבית הדין לאשר את ההסכם, אלא לדון ולפסוק בכל
30 הקשור והנובע מההסכם. מכל מקום, כאמור, נוכח האמור בפסקאות הקודמות, ובהינתן הקביעה כי
31 התביעה עומדת בניגוד לפסק דין תקף (כאמור גם התובעת, שטוענת שיש לה עילה לעתור לביטול פסק
32 הדין, לא טענה כי הוא בוטל או שהיא מבקשת לבטלו), אינני נדרש לטעת מסמרות לגבי פרשנותו
33 והשלכותיו של סעיף 8.2 להסכם הנוגעות לסוגיית הערכאה המוסמכת.
- 34
35 18. בהינתן האמור דין הבקשה לסילוק התביעה על הסף להתקבל. אין באמור כדי להביע כל עמדה לגבי
36 טענות התובעת בדבר הטעייה והפגמים שנפלו בכריתת ההסכם, טענות שני הצדדים בהקשר זה
37 שמורות להם ככל שאכן תוגש תביעה לביטול ההסכם לערכאה המוסמכת.
- 38

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

05 אפריל 2021

תלה"מ 20-12-57726 פלונית נ' פלוני

- 1 19. כיון שהבקשה התקבלה, והנתבע אף הגיש כתב הגנה מפורט, תישא התובעת בהוצאות הנתבע בסך
2 8,000 ש"ח.
3
4 ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"א, 05 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.
5

ערן שילה, שופט

- 6
7
8
9
10
11

איסור פרסום